

Posició d'EMBAT després de les eleccions del 27S.

PROCÉS EMBAT :: 12/10/2015

Entenem que la majoria del país opta per una ruptura, de menor o major intensitat, amb el model esgotat d'un estat espanyol lliberticida i garant de les desigualtats.

Les eleccions del 27 de setembre han deixat un escenari de suport majoritari a un estat independent amb una gran pujada de les Candidatures d'Unitat Popular i, al mateix temps, d'una canalització del vot identitari espanyol cap a Ciutadans.

Entenem que la majoria del país en termes generals opta per una ruptura, de menor o major intensitat, amb el model esgotat d'un estat espanyol lliberticida i garant de les desigualtats. Tanmateix, ens trobem lluny de les tasques i dels posicionaments rupturistes que necessitem com a poble per a fer front tant a la situació d'erosió dels nostres drets socials i laborals, com a l'absència dels mitjans i el múscul social necessaris per a desenvolupar una vida digna i lliure. Tasques que passen per la construcció de sobirania i que suposen necessàriament la confrontació amb un model autoritari de concebre l'organització socioeconòmica i amb les classes que se'n beneficien. Tant les que es manifesten favorables a una nova "sobirania" catalana com les que opten pel marc polític i territorial espanyol.

Es tracta doncs, d'una majoria insuficient per portar a terme una ruptura en termes polítics i socials profunds. Qualsevol avanç unilateral en matèria de drets socials o llibertats polítiques ha d'anar fortament entreteixit amb una manifestació de poder popular i de consentiment majoritari que ho defensi i acati. En aquest sentit, la possibilitat de confrontació en termes estrictament identitaris en el si de les classes populars no pot ajudar de cap de les maneres a la creació d'un escenari d'intensificació significativa dels nivells de confrontació. Les forces que defensen la via de la confrontació d'identitats o d'una suposada "idiosincràsia catalana" més treballadora i eficient com sortida de la crisi política i econòmica, presents en el camp independentista, no ajuden a construir aquesta gran majoria per la sobirania popular que necessàriament ha de contemplar, però no exclusivament, el dret d'autodeterminació del poble català. Només la perspectiva d'un futur de drets i llibertats per sobre de les banderes identitàries pot mancomunar aquesta majoria social decidida.

La possibilitat, per molt estreta i contradictòria que sigui, d'esquerdar el règim polític i econòmic nascut de la reforma franquista del 1978, i d'obrir la política, en majúscules, a les majories socials, ha de ser benvinguda des d'una perspectiva llibertària.

Creiem que la ruptura només es pot realitzar des d'un procés constituent des de baix que posi els pilars de nous drets i garanties de participació política. Un procés constituent que ens ofereixi a les classes populars els instruments per edificar noves sobirania. Sobirania econòmica, alimentària i energètica entre d'altres. Davant aquesta disjuntiva, considerem que el moviment popular en el seu conjunt ha de prémer l'accelerador per articular-se i per convertir Catalunya en un país ingovernable on podem començar marcar l'agenda política pública i imposar aquelles demandes col·lectives majoritàries que han estat frustrades des

del poder de forma continuada. La desorganització i la fragmentació en la qual ens trobem instal·lades en aquests moments només beneficien a aquelles que, sigui amb millor o pitjors intencions, tot ho volen fiar a la representació institucional.

Hem de ser conscients que no ens trobem precisament en el millor context per engegar i desenvolupar un procés constituent que suposi un avanç important en l'emancipació social dels pobles. Per una banda, des d'una perspectiva purament material, ens trobem en un país de la perifèria europea amb una economia majoritàriament terciaritzada i en unes condicions de dependència i vassallatge respecte a la troika i els poders patronals. Per l'altra banda, la composició de les classes populars segueix patint d'una gran dispersió i manca organitzativa. D'aquí la necessitat de defugir d'aquest relat prou assentat pel qual *els catalans ja hem expressat la nostra voluntat a través de les urnes i que ara hem de confiar que els polítics "facin la seva feina"*. Ara més que mai, la nostra tasca política ha de ser la de bolcar-nos plenament en l'enfortiment de l'organització col·lectiva, social, democràtica i autònoma de les classes populars. Només amb aquest múscul social plenament desenvolupat podem avançar cap a la consecució dels nostres objectius "constituents": un control democràtic de l'economia, un nou marc laboral lliure de les relacions de poder que caracteritzen les empreses capitalistes, un nou model d'habitatge fora del control del mercat, uns serveis públics universals en règim de cogestió entre les treballadores i usuàries, una xarxa de municipis lliures governats des de l'autoorganització social i el poder popular i una deconstrucció de les relacions patriarcals que travessen tots els aspectes de la nostra societat.

EMBAT, Organització llibertària de Catalunya

<https://ppcc.lahaine.org/posicio-drembat-despres-de-les>